काय छापायचे

- **एकदाच, तुमच्यासाठी:** run.pdf, 1 पान. सत्र चालवताना ते हातात ठेवा.
- **प्रत्येक मुलीसाठी एक प्रत:** sheets.pdf, 3 पाने. पान अ आणि पान ब. म्हणजे प्रत्येक मुलीसाठी 2 पाने. पान क ऐच्छिक आहे.
- **हे छापायची गरज नाही:** या मार्गदर्शिकेतील पाने 6 ते 9, उत्तरे. त्याशिवायही सत्र चालते.

मार्गदर्शिका, मोठे, लहान, सारखे

गट 4 ते 24 · शाश्वत विकास ध्येये 4, 5 · मराठी आवृत्ती · प्रकाशित · AI translation from English master, Machine translation; English master by Nameet Potnis

या आवृत्तीविषयी. ही आवृत्ती इंग्रजी संचातून कृत्रिम बुद्धिमत्तेने अनुवादित केली आहे. यात चुका असू शकतात. काही दुरुस्त करायचे असेल किंवा वेगळ्या शब्दांत सांगायचे असेल तर hello@potnis.org वर लिहा — आम्ही ती सुधारून देऊ.

About this edition. This edition was translated from the English pack with AI. It may contain mistakes. Write to hello@potnis.org if something should be fixed or said differently — we will update it.

खोलीत जाण्यापूर्वी

- **आपण वस्तूंची तुलना करतो, माणसांची कधीच नाही.** दोन मुलांची उंची, हात, चपला किंवा पिशव्या शेजारी ठेवून तुलना कधीही करू नका.
- प्रत्येक मुलीसाठी तीन-चार वस्तू गोळा करा, आकारात खूप फरक असलेल्या.
- अंगठा आणि तर्जनीच्या वेढ्यात बसेल अशी एकही वस्तू नको. काड्या तुमच्या कोपरापासून बोटांपर्यंतच्या लांबीपेक्षा लहान आणि टोक नसलेल्या, काच अजिबात नको.
- पान क फक्त 60 मिनिटांच्या सत्रासाठी. 30 किंवा 45 मिनिटांसाठी पान अ आणि पान ब छापा.

हे घरी एकदाच वाचा. खोलीत तुम्हाला फक्त सत्राचे पान लागते. इथे "तुम्ही" म्हटले आहे, तिथे सत्र चालवणारी कोणीही अभिप्रेत आहे: वर्ग घेणारी ताई, स्वयंसेविका किंवा मोठी बहीण.

संबोधनाविषयी. मराठीत क्रियापद लिंगानुसार बदलते, आणि ही मार्गदर्शिका सत्र चालवणारीला स्त्रीलिंगी संबोधते, कारण ही सत्रे चालवणाऱ्या बहुतेक स्त्रिया आणि मुली आहेत. पुरुषानेही हे सत्र संपूर्णपणे चालवता येते: सगळ्या सूचना जशाच्या तशा त्याच्यासाठीही आहेत.

ही कोणासाठी

- **4 ते 7 वर्षे.** दगड उचलून त्याकडे पाहता येणाऱ्या मुली. या सत्रात कुठेही वाचायची, लिहायची किंवा मोजायची गरज नाही. वीसपर्यंत मोजता येत नसलेली मुलगीही सत्राचा प्रत्येक भाग करू शकते.
- **संख्या.** ही संख्यांच्या शिडीची पहिली पायरी आहे, आणि ती मोजण्याच्याही खाली आहे. संख्येला अर्थ येण्याआधी दोन वस्तू सारख्या नाहीत हे मुलीच्या लक्षात यायला हवे, आणि त्या फरकाला तिच्याकडे शब्द हवेत.

- **गटाचा आकार.** 4 ते 24 मुली.
- **एकाच खोलीत वेगवेगळे स्तर.** चार वर्षांची आणि सात वर्षांची, दोघीही त्याच वस्तू आणि तीच पाने वापरतात, आणि कठीणपणा कृतीच्या आतच असतो. नुकतीच सुरुवात करणारी मुलगी आकारात खूप फरक असलेल्या दोन वस्तू घेते आणि एक शब्द सांगते. पुढे असलेली मुलगी तीन-चार वस्तू लहानापासून मोठ्यापर्यंत लावते, स्वतःच्या हाताएवढी वस्तू शोधते आणि कारणही सांगते. कोणालाही वेगळे पान दिले जात नाही.

काय लागेल

- प्रत्येक मुलीसाठी आजूबाजूला मिळणाऱ्या तीन-चार वस्तू, आकार स्पष्ट वेगवेगळे: तळहात भरणारे दगड, पाने, वेगवेगळ्या लांबीच्या मोडलेल्या काड्या, बाटल्यांची मोठी झाकणे, कप, घडी घातलेले कागदाचे चौकोन, वाळलेल्या मोठ्या शेंगा
- प्रत्येक मुलीसाठी पान अ आणि पान ब, आणि 60 मिनिटांचे सत्र चालवत असाल तरच पान क
- प्रत्येक मुलीसाठी एक पेन्सिल, किंवा दोघींत एक
- **फुकट आणि ऐच्छिक:** सपाट जागा — बाक, चटई, कापड किंवा झाडलेली जमीन चालेल
- **इथले काहीही विकत घ्यावे लागत नाही.**

जमले तर वस्तू सत्राआधी गोळा करा. जमले नाही तर पहिला टप्पा गोळा करण्याचाच होतो आणि सत्र तरीही चालते. आकारात खूप फरक असलेल्या वस्तू निवडा. जवळपास सारखे असलेले दोन दगड हा कठीण प्रश्न आहे, आणि तो सत्राच्या मध्यात शोभतो, सुरुवातीला नाही.

सत्राचा आकार असा का

आपण वस्तूंची तुलना करतो, माणसांची कधीच नाही. हा एकच नियम शेवटपर्यंत धरून ठेवायचा आहे, आणि तो पहिल्या मिनिटालाच गटाला मोठ्याने सांगण्यासारखा आहे: "आज आपण दगड, काड्या आणि कप यांची तुलना करणार आहोत. आपण एकमेकींची तुलना करत नाही."

मोठे-लहानाचे सत्र एका मिनिटात उंचीवरून किंवा आकारावरून मुलांची क्रमवारी लावणाऱ्या खोलीत बदलू शकते. म्हणून या संचात कुठेही मुलीला दुसऱ्या मुलीच्या पाठीला पाठ लावून उभे राहायला, शेजारणीशी हात ताडून पाहायला, दोन वेगवेगळ्या मुलांच्या चपलांची तुलना करायला किंवा सगळ्यात उंच कोण ते सांगायला सांगितलेले नाही. स्वतःचा हात दगडाशी ताडून पाहणे चालते, कारण तो हात तिचाच आहे आणि दगड ही मोजून पाहायची वस्तू आहे. दुसऱ्या मुलीच्या हाताशी तुलना करणे चालत नाही, आणि हा फरक लहान नाही.

तरीही मुलांची तुलना सुरू झाली — आणि काही खोल्यांत ती होणारच — तर कोणालाही रागावू नका. एकच वाक्य म्हणा, "आपण वस्तूंची तुलना करतो, माणसांची नाही", ज्यांनी सुरू केले त्यांच्यासमोर दोन वस्तू ठेवा, आणि सरळ पुढे चाला. मुलांच्या मालकीच्या वस्तू यात अजिबात आणू नका. चप्पल, पिशवी किंवा पाण्याची बाटली ही कोणाची आहे हे खोलीला कळताच ती तटस्थ वस्तू राहत नाही, म्हणून त्याऐवजी दगड वापरा.

शब्द हेच शिकवणे आहे. मोठे, लहान, सारखे. प्रत्येक मुलीने जाण्यापूर्वी हे तिन्ही शब्द अनेकदा मोठ्याने म्हटलेले असावेत. ती उत्तराकडे बोट दाखवते किंवा "ती" एवढेच म्हणते, तेव्हा पुन्हा विचारा: "शब्द सांग." हे शब्द तुम्ही स्वतः गरजेपेक्षा कितीतरी जास्त वेळा म्हणा, कारण खोलीतल्या काहींसाठी या शब्दांना पहिल्यांदाच काम मिळते आहे.

टोके एका रेषेत, मग पाहा. दोन वस्तू शेजारी शेजारी, खालची टोके एका रेषेत, मग पाहा. ही सवय हाच सत्राचा गाभा आहे आणि तीच तिला पुढे वाचवते. जवळची, उंचावरची किंवा आडवी पडलेली वस्तू आहे त्यापेक्षा मोठी दिसते. दोन्ही एकत्र आणून टोके जुळवली की तो भास निघून जातो. हे हळू, दोनदा करून दाखवा, आणि ज्या ज्या मुलीजवळ तुम्ही बसाल तिथे तेच करत राहा.

थेट तुलना मोजमापाच्या आधी येते. आज कोणीही पट्टी, दोरा किंवा टेप वापरत नाही, आणि कोणीही काही मोजत नाही. दोन वस्तू एकत्र ठेवून पाहणे ही संपूर्ण पद्धत आहे, आणि मोजमापाच्या पद्धती तिच्यावरच उभ्या आहेत. सात वर्षांच्या मुलीने दोरा उचलला तर तिने डोळ्यांनी उत्तर दिल्यानंतर तिला तो वापरू द्या, डोळ्यांऐवजी नाही.

"सारखे" हेच कठीण आहे. मोठे आणि लहान पटकन येतात. सारखे यायला वेळ लागतो, कारण दोन वस्तू क्वचितच अगदी सारख्या असतात आणि चार वर्षांची मुलगी एक मोठीच आहे असे हटून बसते. तिला खरोखर जुळणाऱ्या दोन वस्तू द्या — दोन झाकणे, किंवा एकाच कागदाची घडी घालून फाडलेले दोन चौकोन — आणि तिच्या डोळ्यांसमोर त्यांची टोके जुळवा. "जवळजवळ सारख्या" हे उत्तर बरोबर मानून स्वीकारा, कारण ते बरोबरच आहे.

तीन वस्तूंनी काम कठीण होते. तीन लावणे हे दोन लावण्यापेक्षा फक्त कठीण नाही, ते वेगळे काम आहे: तिला दोनदा तुलना करायची असते आणि दुसरी करताना पहिले उत्तर लक्षात धरून ठेवायचे असते. काही मुली तीन वस्तू कोणत्याही क्रमाशिवाय मांडतील आणि खूश होतील. तिला सगळ्यात लहान दाखवायला सांगा, ती बाजूला काढा, आणि उरलेल्या दोहोंतली सगळ्यात लहान पुन्हा विचारा. रांग तुम्ही बांधून न देता अशी उभी राहते.

शरीर वापरायला परवानगी आहे आणि पाय उपयोगी पडतात. शोधाचा टप्पा अख्खी खोली उभी करतो आणि तिच्या दगडापेक्षा मोठे आणि लहान काहीतरी शोधायला पाठवतो. वस्तूपर्यंत चालत जाणे, ती उचलणे आणि परत आणणे — चार वर्षांची मुलगी एक कल्पना अशीच धरून ठेवते.

सगळ्यांना सामावून घेताना

अजून वाचता न येणारी मुलगी. या सत्रात तिला काहीही वाचावे लागत नाही. पानांवरचे शब्द तुम्ही एकदा, प्रत्येक शब्दाकडे बोट दाखवत मोठ्याने वाचता, आणि तिला जो हवा असेल त्यावर ती खूण करते. ती जे करते ते सगळे चित्र, खूण, बोट किंवा बोललेला शब्द असते. पान देतानाच तिचे नाव तिला विचारावे न लागता तुम्ही लिहून द्या. तिन्ही शब्द मोठ्याने म्हणणे हेच या संचाचे संपूर्ण कौशल्य आहे, आणि ते ती खोलीतल्या कोणाच्याही बरोबरीने करू शकते.

उशिरा येणारी मुलगी. दारातच तिच्या हातात दोन वस्तू द्या आणि एक वाक्य सांगा: "या शेजारी शेजारी ठेव, खालची टोके एका रेषेत. कोणती मोठी?" एवढेच पूर्ण काम आहे आणि त्यासाठी आधीची एकही पायरी लागत नाही. खोली ज्या टप्प्यात आहे त्यातच ती सामील होते. तिला चुकलेले समजावून सांगत बसू नका, आणि इतरांसमोर ती कुठे होती असेही विचारू नका.

खोलीत मुलगे असतील तर. मुलगे तीच कृती, त्याच वस्तू आणि तीच पाने करतात. दोन गोष्टी सत्र मुलींवर केंद्रित ठेवतात आणि कोणालाही बाहेर काढत नाहीत: समारोपाच्या गोलात मुली आधी वस्तू उंच धरून आपले वाक्य सांगतात, आणि पटकन बोलणारा आवाज शेजारच्या मुलाचे उत्तर देत नाही ना हे तुम्ही पाहता. वस्तूंकडेही पाहा. एखाद्या मुलाने सगळ्या चांगल्या वस्तू स्वतःच्या ढिगात गोळा केल्या असतील, तर काहीही न बोलता त्या वाटून टाका आणि त्याला उरलेल्या वस्तू सांभाळण्याचे काम द्या.

काही बिघडले तर

वस्तू जिथे पडल्या आहेत तिथूनच ती उत्तर देते. लांबचा दगड लहान आहे असे ती म्हणते, किंवा खालच्या पायरीवरचा लहान आहे असे म्हणते; ती वस्तू वाचत नाही, दृश्य वाचते आहे. हेच सगळ्यात जास्त होते आणि हा निष्काळजीपणा नाही, डोळे असेच काम

करतात. तिला चुकले आहेस असे सांगू नका. दोन्ही वस्तू उचला, तिच्यासमोर खालची टोके एका रेषेत ठेवा, आणि पुन्हा विचारा. तुमच्याकडून एकही शब्द न येता तिला उत्तर बदलू द्या. मग दोन्ही वस्तू दुसऱ्या मुलीला द्या आणि टोके जुळवायचे काम तिला स्वतः करू द्या.

सगळेच "मोठे". एखादी मुलगी प्रत्येक गोष्टीला एकच शब्द लावते, किंवा लहान वस्तूलाही "मोठे" म्हणते. तिला आकारात खूप अंतर असलेल्या दोन वस्तू द्या — एक अगदी लहान आणि एक तळहात भरणारी — आणि फक्त लहान मागा: "लहान वस्तू मला दे." वस्तू हातात देणे हे शब्द म्हणण्यापेक्षा सोपे आहे, आणि तिला काय येते ते त्यातून दिसते. तिने बरोबर वस्तू दिली की तुम्ही शब्द म्हणा, मग तिला तोच म्हणायला सांगा. काही फेऱ्यांनंतर आकाराने जवळ असलेल्या जोडीपर्यंत जा.

हिच्यात बदल कसे करावे

- जमीन जे देईल ते वापरा. तळहात भरणारे दगड, पाने, काड्या, मोठी झाकणे, कप, घडी घातलेला कागद आणि वाळलेल्या शेंगा — सगळे चालते, आणि मिसळले तरी चालते. वेगवेगळ्या वस्तूंचीही तुलना होतेच.
- मोठे, लहान आणि सारखे यांसाठी तुमच्या मुली घरी जे शब्द वापरतात तेच वापरा. त्या इंग्रजी शिकत असतील तर इंग्रजी शब्दही म्हणा, पण उत्तर देण्यासाठी इंग्रजी शब्दाची वाट पाहायला कोणालाही लावू नका.
- जमीन वाऱ्याची किंवा उतरती असेल तिथे पानांऐवजी घडी घातलेले कागदाचे चौकोन आणि दगड वापरा.
- चार जणींचा गट अख्खे सत्र एकाच गोलात, वस्तू मध्ये ठेवून करू शकतो.
- एखाद्या मुलीला जड-हलके किंवा लांब-आखूड अशी तुलना करावीशी वाटली, तर तिला पुढची पायरी सापडली आहे. तिला करू द्या, आणि पाने मात्र आकारावरचीच ठेवा.

कमी किंवा जास्त वेळेत

30 मिनिटे. 0 ते 4 दोन दगड आणि दोन शब्द, 4 ते 11 शेजारी शेजारी आणि टोके एका रेषेत, 11 ते 18 शोध, 18 ते 25 तीन वस्तूंची रांग, 25 ते 30 उंच धरून सांगा. नवीन गटासाठी हीच खरी आवृत्ती आहे आणि तिच्यात काहीही कापलेले नाही. इथे सोडून द्यावा लागतो तो दुसरा शोध आणि निवांत समारोपाचा गोल, त्यामुळे गप्प बसणाऱ्या मुलीला वस्तू उंच धरून वाक्य सांगायची संधी मिळेलच असे नाही. अशी मुलगी असेल तर गोलाची सुरुवात तिच्यापासून करा.

45 मिनिटे. 0 ते 6 दोन दगड आणि दोन शब्द, 6 ते 17 शेजारी शेजारी आणि टोके एका रेषेत, 17 ते 26 शोध, 26 ते 38 तीन वस्तूंची रांग, 38 ते 45 उंच धरून सांगा. जादा मिनिटे शब्द म्हणण्यात जातात, नव्या कामात नाही. प्रत्येक मुलीला "कोणती मोठी" हे किमान तीनदा विचारले जाते, आणि तिघींच्या रांगेची दुसरी फेरी तीन नव्या वस्तूंनी होते. पान क हे 60 मिनिटांच्या आवृत्तीसाठीच राहते.

60 मिनिटे. 0 ते 8 दोन दगड आणि दोन शब्द, 8 ते 22 शेजारी शेजारी आणि टोके एका रेषेत, 22 ते 34 शोध, 34 ते 50 तीन वस्तूंची रांग, 50 ते 60 उंच धरून सांगा. ही लांबी फक्त अर्धा तास बसून राहणाऱ्या सरावलेल्या गटासाठी वापरा. जादा वेळेत पान क येते, स्वतःच्या हाताएवढी वस्तू शोधण्याचा दुसरा शोध येतो, आणि पान क च्या मागे चार वस्तूंची रांग येते. पान क हेच एकमेव जादा पान आहे, आणि तेच काम स्वतःच्या हाताशी ताडून केले जाते, कारण या वयात लांब सत्र म्हणजे जास्त हाताळणे आणि जास्त बोलणे, नवा मजकूर नाही.

समारोप, प्रत्येक आवृत्तीत. गोलातून फेरी मारा. प्रत्येक मुलगी स्वतःच्या दोन वस्तू उंच धरते आणि एक वाक्य सांगते: "ही मोठी आहे", किंवा "या दोन्ही सारख्या आहेत". आधीच्या मुलीचेच वाक्य पुन्हा सांगितले तरी चालते आणि त्यावर काही बोलण्याची गरज

नाही. मग तुम्ही स्वतः दोन वस्तू उंच धरा, गटाला कोणती मोठी ते विचारा, आणि सगळ्यांना एका आवाजात उत्तर देऊ द्या — म्हणजे प्रत्येक जण ते शब्द म्हणूनच बाहेर पडते.

सत्र सुरक्षित ठेवताना

या सत्रात आकारांत खूप फरक हवा, म्हणजे काही वस्तू लहान असणारच. तोंडात काहीही जाता कामा नये. काहीही वाटून देण्याआधी ते मुलीच्या तोंडात बसणार नाही याची खात्री करा: अंगठा आणि तर्जनीच्या वेढ्यात ते बसत असेल तर या खोलीसाठी ते फारच लहान आहे. बिया, मणी, नाणी आणि बाटल्यांची लहान झाकणे चालणार नाहीत. जे वाटले ते शेवटी मोजून परत घ्या. काड्या तुमच्या कोपरापासून बोटांपर्यंतच्या लांबीपेक्षा लहान आणि टोक नसलेल्या, तळहात भरणारे दगड, काचेचे नसलेले कप. खोलीतली सगळ्यात लहान वस्तूही गिळता येणार नाही एवढी मोठी असली पाहिजे.

CC BY 4.0 · Potnis Family / potnis.org. मूळ इंग्रजी मजकूर लिहिला आणि संपादित केला नमित पोटणीस (Nameet Potnis) यांनी. ही मराठी आवृत्ती इंग्रजी आवृत्तीवरून केलेले एआय भाषांतर आहे आणि ती कोणत्याही माणसाने मराठीत तपासलेली नाही. श्रेय देऊन प्रत काढा, छापा, बदला आणि वाटा.

उत्तरे आणि सत्र चालवण्याच्या सूचना

उत्तरे आणि काय बोलायचे, मोठे, लहान, सारखे

या आवृत्तीविषयी. ही आवृत्ती इंग्रजी संचातून कृत्रिम बुद्धिमत्तेने अनुवादित केली आहे. यात चुका असू शकतात. काही दुरुस्त करायचे असेल किंवा वेगळ्या शब्दांत सांगायचे असेल तर hello@potnis.org वर लिहा — आम्ही ती सुधारून देऊ.

About this edition. This edition was translated from the English pack with AI. It may contain mistakes. Write to hello@potnis.org if something should be fixed or said differently — we will update it.

उत्तरे

या संचात उत्तरपत्रिका नाही, कारण उत्तरे प्रत्येक मुलीच्या हातातल्या वस्तूंवर अवलंबून असतात, आणि कारण ती आज जे करते ते जवळजवळ सगळे बोललेले किंवा काढलेले असते. तुम्ही कान देता तो शब्दाकडे, आणि नजर ठेवता ती टोके जुळवण्याकडे.

एक गोष्ट मात्र धरून ठेवण्यासारखी आहे: तिच्यासमोरच्या दोन खऱ्या वस्तूंशी तुलना जुळत असेल तर ती बरोबर आहे, तिचे चित्र त्यांपैकी कशासारखेही दिसत नसले तरी. तुलनेला गुण द्या, चित्राला कधीच नाही.

पान कधी पूर्ण झाले:

पान	कधी पूर्ण झाले
अ	दोन्ही चौकोनांत काहीतरी काढलेले, मोठी वस्तू मोठ्या चौकोनात, आणि दोन शब्दांपैकी एकावर खूण. रेघेची जागा कोरी राहिली तरी चालते
ब	तीन वस्तू एका क्रमाने काढलेल्या, आणि तो क्रम तिने टेबलावर लावलेल्या रांगेशी जुळणारा
क	हाताभोवती रेघ काढलेली, आणि तीन शब्दांपैकी एकावर खूण. हे पान फक्त 60 मिनिटांच्या घड्याळासाठी आहे, 30 किंवा 45 मध्ये त्याची अपेक्षा नाही

बदल मोठ्याने सांगा. दगड, पाने, काड्या, झाकणे, कप आणि घडी घातलेला कागद — सगळे तेच काम करतात. तुम्ही जिथे शिकवता तिथल्या जमिनीवर जे मिळेल ते वापरा, आणि मोठे, लहान, सारखे यांसाठी तुमच्या मुली घरी वापरतात तेच शब्द वापरा.

काय दिसू शकते

पानावर काय आहे	पुढे काय द्यायचे
पान अ च्या दोन्ही चौकोनांत जवळपास सारख्याच आकाराची चित्रे, आणि खऱ्या दोन वस्तू स्पष्ट वेगळ्या	पानावर काहीही बदलायची गरज नाही. दोन्ही खऱ्या वस्तू तिच्यासमोर टोके जुळवून ठेवा आणि कोणती मोठी ते विचारा. शब्द हेच काम आहे, चित्र नाही
पान अ पूर्ण, आणि दोन वस्तू सारख्या नसताना "सारख्या" वर खूण	तिला खरोखर जुळणाऱ्या दोन वस्तू द्या, तिच्या डोळ्यांसमोर त्यांची टोके जुळवा, आणि दुसऱ्या पानावर किंवा पहिल्याच्या मागे तिला खूण करू द्या. तिन्ही शब्दांपैकी "सारखे" सगळ्यात शेवटी येतो
पान ब तिने लावलेल्या क्रमानेच काढलेले, आणि पान अ पूर्ण	पान क, मग त्याच्या मागे चार वस्तूंची रांग. मग तिच्या रांगेतल्या सगळ्यांपेक्षा मोठे काहीतरी शोधायला सांगा
पान ब वर तीन वस्तू कोणत्याही क्रमाशिवाय	तिच्याबरोबर सगळ्यात लहान बाजूला काढा, मग उरलेल्या दोहोंतली सगळ्यात लहान विचारा. चित्र दुरुस्त करण्यापेक्षा वस्तूंनी रांग दोनदा उभी करणे चांगले
पानावर जवळजवळ काहीच नाही, आणि अख्खे सत्र ती तोंडी उत्तरे देत होती	तिने संच पूर्ण केला आहे. तिला लिहून हवे असेल तर तिच्या चौकोनाखाली तिचाच एक शब्द लिहा, आणि बाकी तसेच राहू द्या

अडणारे ठिकाणे

काय होते	काय बोलायचे किंवा करायचे
ती टेबलाच्या पलीकडून उत्तर देते, जिथे लांबची वस्तू लहान दिसते	दोन्ही तिच्यासमोर आणा, खालची टोके एका रेषेत, पुन्हा विचारा. तुमच्याकडून एकही शब्द न येता तिला उत्तर बदलू द्या
ती शब्द न म्हणता बोट दाखवते, किंवा "ती" एवढेच म्हणते	"मला शब्द सांग." थांबा. काहीच आले नाही तर शब्द तुम्ही म्हणा आणि तिला तोच म्हणायला सांगा
प्रत्येक गोष्ट "मोठी"	तिला एक वस्तू मागा: "लहान वस्तू मला दे." हातात देणे हे म्हणण्यापेक्षा सोपे आहे. मग शब्द तुम्ही म्हणा आणि तिला तोच म्हणायला सांगा
दोन वस्तू सारख्या आहेत हे ती मान्यच करत नाही	दोन झाकणे, किंवा एकाच कागदाची घडी घालून फाडलेले दोन चौकोन, तिच्यासमोर टोके जुळवून ठेवा. "जवळजवळ सारख्या" हे स्वीकारा, कारण ते खरे आहे
ती तीन वस्तू खालच्या टोकांऐवजी वरच्या टोकांनी जुळवून लावते	तिच्याबरोबर सगळ्या खाली एका रेषेत सरकवा, मग पुन्हा विचारा. करून दाखवा, समजावून सांगू नका
दोन मुली स्वतःची, स्वतःच्या हातांची किंवा चपलांची तुलना करू लागतात	"आपण वस्तूंची तुलना करतो, माणसांची नाही." त्यांच्यासमोर दोन वस्तू ठेवा आणि सरळ पुढे चाला. याविषयी आणखी काहीही बोलू नका
तिला दोरा, काडी किंवा पट्टीने मोजून पाहायचे आहे	आधी डोळ्यांनी उत्तर द्यायला सांगा, मग तिच्या पद्धतीने तपासू द्या. मोजमाप ही पुढची पायरी आहे आणि ती तिला सापडली आहे
माझे चित्र चुकले आहे किंवा वाईट आहे असे ती म्हणते	"तो तुझा दगड आहे, आणि तसा दगड दुसऱ्या कोणाकडेच नाही." मग कोणती मोठी ते विचारा, आणि तेच उत्तर मोजले जाऊ द्या
तिला स्वतःचे नाव लिहिता येत नाही	पान देतानाच तुम्ही ते लिहून द्या, तिला विचारावे लागण्याआधी

"एकत्र ठेवून पाहा" असे म्हणा, "नीट बघ" असे कधीच नाही. "शब्द सांग" असे म्हणा, "हे तर तुला येते" असे नाही. एका मुलीचे पान चांगले म्हणून कधीही उंच धरू नका: गटाला काही दाखवायचे असेल तर मधोमध जमिनीवर दोन वस्तू ठेवा आणि त्यांची टोके तुम्ही स्वतः जुळवा.

आपण वस्तूंची तुलना करतो, माणसांची कधीच नाही. हे मुलींसाठी जेवढे आहे तेवढेच तुमच्यासाठीही आहे. उदाहरणात मुलाला वस्तूसारखे वापरू नका, कल्पना दाखवण्यासाठी मुलांना उंचीनुसार रांगेत उभे करू नका, आणि कोणत्या मुलीचा हात सगळ्यात मोठा आहे हे प्रेमानेही सांगू नका. ते काम करणारा दगड नेहमीच मिळतो.

सत्रानंतर

वस्तू एका पिशवीत किंवा डब्यात ठेवा, म्हणजे संख्यांचे पुढचे सत्र गोळा करण्यात न जाता सुरू होईल, आणि खरोखर जुळणाऱ्या काही जोड्या जपून ठेवा, कारण घाईत त्याच सगळ्यात कठीण जातात. पुढच्या वेळी कोणाशेजारी बसायचे हे पान अ एका नजरेत

सांगते: ज्या पानांवर मोठी वस्तू लहान चौकोनात गेली आहे ती शोधा, आणि त्या मुलीची सुरुवात आकारात खूप अंतर असलेल्या दोन वस्तूंनी करा.

या संचात काहीही तपासले जात नाही, मोजले जात नाही आणि कोणाला कळवले जात नाही. पुढची पायरी मोजणे आहे, आणि तीन दगड क्रमाने लावता येणारी मुलगी त्यासाठी तयार आहे.

CC BY 4.0 · Potnis Family / potnis.org